

Oponentský posudek bakalářské práce:

Adopce na dálku. Výzkum činnosti arcidiecézní charity Praha

Student: Daniel Zídek

Oponent: Tomáš Mrňávek

Bakalářská práce na téma *Adopce na dálku. Výzkum činnosti arcidiecézní charity Praha* má rozsah padesáti osmi číslovaných stran včetně seznamu použité literatury, přílohy a přehledu použitých zkratk.

Práce je rozdělena do pěti částí. Stěžejní částí, jak je patrné již z názvu práce, je část třetí s názvem *Projekt adopce na dálku*, která je rozdělena na šest podkapitol: *Osoby, které se podílí na projektu*; *Kde projekt pomáhá – stručné informace o jednotlivých zemích* (zde na místo pomáhá má být jistě probíhá); *Budoucnost sponzorovaných dětí*; *Zhodnocení projektu Adopce na dálku*; *Výsledky malého výzkumu v katolickém i nekatolickém prostředí*; *Přehled činnosti za zvolené období, charakteristika činnosti obsahově i kvalitativně*.

Domnívám se, že práce je velmi zajímavá a přínosná, neboť osvětluje jednu za základních vlastností zralého člověka a křesťana, a to je láska k bližnímu, kam jistě adopce dětí na dálku jistě patří. Jistě by bylo vhodné některou část této práce – po určitých korekturách – i vydat a medializovat, neboť by se tak mohlo podat užitečné svědectví o činnosti církve v naší zemi, kde církev bohužel nemá příliš vysoký kredit. I když je potřeba předpokládat nezáměr médií, která baží více méně po senzacích, jak sám student uvádí v kapitole *Výsledky výzkumu* (str. 40).

Velmi užitečný je i seznam významných osobností, jež se podílely na charitativní činnosti. Mezi těmito osobnostmi figuruje i významný učitel především východní církve Jan Zlatoústý, který je spíše znám jako znamenitý kazatel a statečný moralista.

Zajímalo by mě, podle čeho se přidělují určité sumy na dítě a proč Uganda má nejvyšší dotace?

Projekt, o kterém student píše, je, jak jsem již uvedl, velmi zajímavý. Nicméně jsem nepostřehl alespoň nějaký návrh na řešení zoufalé situace v uvedených zemích. Domnívám se, že pouze financovat děti a zajistit výchovu a vzdělání nestačí: co budou tyto děti dělat v dospělosti? Snad by se spíše měly jednotlivé národy pozvolna vychovat tak, aby o své děti a lid dokázaly pečovat spravedlivě samy bez nutné a bezpodmínečné pomoci druhých národů, které často za bídu a sociální nespravedlnost v jednotlivých zemích nemohou.

Vzhledem k uvedenému doporučuji k obhajobě.

V Praze 27.5.2007

